Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 226 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 15-го ЖОВТНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, OCTOBER 15, 1977 No. 226 VOL. LXXXIV.

ГУБЕРНАТОР БИРН ВІДВІДАВ ВЛАДИКУ МСТИСЛАВА, ПЕРЕДАВ ПРОКЛЯМАЦІЮ

У дверях собору св. Андрія в Бавнд Бруку. На фото (зліва): Й. Лисогір, о. Й. Крета, Владика Мстислав, о. А. Селепина і губ. Б. Бирн.

Бавнд Брук, Н. Дж. — Губернатор стейту Ню Джерзі Брендан Бирн відвідав осередок Української Православної Церкви в ЗСА в неділю, 2-го жовтня, та зложив на руки Митрополита Владики Мстислава, Первоієрарха УПЦеркви в ЗСА, раніше підписану ним проклямацію, яка підтверджує право українського народу на національне самовизначення та закликає всіх громадян стейту піддержати змагання українського народу до волі і незалежности.

Прибувши в товаристві головного предсідника УНСоюзу Йосипа Лисогора, губернатор Бирн зустрінув Владику Мстислава, о. протопресвітера Артемія Селепину, голову консисторії УПЦеркви в ЗСА, о. Йосипа Крету і інших священиків і деяких вірних після Богослуження в церкві св. Андрія. Після формальної виміни привітання і передачі проклямації, губернатор Бирн повідомив консисторію про підписання ним закону про зворот суми 47,000 дол., які Осередок заплатив стейтові в 1972-му році у формі податків. Законопроект про зворот цієї суми перевела в життя стейтова легіслятура. З 1972-го року Осередок є звільнений від цієї форми оподаткування.

Владика Мстислав висловив вдячність в імені Консисторії і вірних УПЦеркви за зрозуміння всіх членів стейтової легіслятури і самого губернатора Бирна в цій справі, як і за піддержку акцій в обороні людських і національних прав українського народу.

НА КОНФЕРЕНЦІЇ В БЕОҐРАДІ СССР ОБВИНУВАЧУЄ ЗСА ЗА „ПРОПАҐАНДИВНУ КАМПАНІЮ"

Београд, Югославія. — Совєтський Союз обвинувачував З'єднані Стейти Америки, що вони розгорнули на Европейській Конференції для справ безпеки і співробітництва в Београді „пропагандивну кампанію", представляючи в драматичний спосіб справу оборони людських прав. Делегати ЗСА, які раніше критикували цензурні практики в Совєтському Союзі і Чехо-Словаччині, негайно заперечили совєтське обвинувачення, назвавши його безпідставним, бо, якщо йдеться про права людини, то ЗСА щойно поновили розгортати акцію оборони, тоді коли представники інших европейських держав вже сказали своє тверде слово про порушення Гельсінкської угоди комуністичними державами. В дуже гострій промові совєтський делегат, чи зглядно голова делегації, Юрій Воронцов, перестерігав, що „перетворення Београдської Конференції на арену психологічної війни порушить інтенції керівників тих держав, які підписали кінцевий Гельсінкський акт". Промова голови американської делегації Артура Голдберга була заповіджена на п'ятницю, 14-го жовтня ц. р., у якій він знову мав порушувати справи прав людини і покликатись на А. Подрабінека, автора книжки про совєтську психіятрію, яку КҐБ використовує для політичних цілей, совєтські „психушки". Загально сподівались, що А. Голдберг займе також становище до совєтського обвинувачення щодо „пропагандивної кампанії".

Військовики різняться в поглядах щодо Панамського каналу

Вашінгтон. — У понеділок, 10-го жовтня, адмірал Елмо Зумвалт, колишній Шеф морських операцій, і ген. Максвелл Тейлор, колишній голова Об'єднаних Шефів Штабу, заявили перед Сенатською комісією для закордонних справ, що якщо Сенат не ратифікує нових домовлень щодо Панамського каналу, що їх недавно підписали президент Джіммі Картер і панамський президент Омар Торріхос Геррера, що це вийде на користь Совєтського Союзу, бо тоді зросте ворожнеча панамського населення й інших південно-американських країн до ЗСА, що тільки допоможе Москві збільшити свої впливи в тій частині світу. Обидва військовики твердили, що нові домовлення запевняють, що ЗСА відіграватимуть важливу ролю в обороні каналу навіть після 2000-го року, коли контроля над ними має перейти в руки панамського уряду, як теж твердили, що канал залишиться „невтральним", але на випадок війни військові кораблі ЗСА матимуть першенство щодо переплину через нього. Адм. Зумвалт, однак, зазначив, що ці пункти нового домовлення мусять бути „точніше вияснені і підкреслені", щоб в майбутньому не було жадного непорозуміння між ЗСА і Панамою.

Того самого дня перед Сенатською комісією для закордонних справ свідчив теж адм. Томас Мурер, колишній голова Об'єднаних Шефів Штабу, який закликав Сенат не ратифікувати нового домовлення, бо, на думку Мурера, панамський уряд зможе „знаціоналізувати" Панамський канал, подібно як це зробив Єгипет зі Суезьким каналом, а тоді Совєтський Союз, за посередництвом Куби, може здобути контролю над цим каналом.

Найвищий Суд розглядає справу „зворотної дискримінації"

Вашінгтон. — В середу, 12-го жовтня, Найвищий Суд ЗСА переслухав аргументи адвоката Рейнолда Кольвіна, який заступає Аллена Баккі в його клопотанні доказати, що з уваги на те, що він білий, Медична Школа Каліфорнійського Університету порушила його конституційні права, коли замість нього прийняла менше кваліфікованих кандидатів тільки тому, що вони належали до расових меншин і для них призначено спеціяльну квоту. Адвокат Кольвін і його клієнт Баккі твердять, що система квот для расових меншин в дійсності є „зворотною дискримінацією" проти білих.

Натомість Арчиболд Кокс, б. спеціяльний Вотергейтський прокуратор, заступав у Найвищому Суді Шкільну Раду стейту Каліфорнія і згадану Медичну Школу, твердячи, що надавання першенства членам расових меншин при прийнятті до професійних вищих шкіл конечно потрібне, щоб направити зло, заподіяне в минулому дискримінацією проти негрів, пуерто-ріканців, індіян, мехіканців та інших. Він заперечував, що це є „зворотною дискримінацією" супроти білих, а твердив, що це „позитивна акція" на користь расових меншин.

„ШЛЯХ ДО СВОБОДИ ЙДЕ ЧЕРЕЗ ТЮРМУ" — ЗАЯВИВ ОЛЕКСІЙ ТИХИЙ В СУДІ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — На Захід продістався новий документ самвидаву: „Суд над М. Руденком і О. Тихим". В документі описаний судовий процес над членами Української громадської групи для сприяння виконанню Гельсінкських угод. Як вже раніше інформувала українська і чужомовна преса, суд відбувся між 23 червня і 1 липня ц. р. в місті Дружківка, Донецької области. Миколу Руденка засудили на 7 років позбавлення волі і 5 років заслання, а Олексія Тихого на 10 років позбавлення волі і 5 років заслання.

В документі є багато досі невідомих подробиць про сам перебіг процесу: у скороченні подається слово прокурора Аржанова, далі промови оборонців Руденка і Тихого та скорочені тексти останнього слова обвинувачених. Під час процесу дружина Руденка склала протестну заяву проти порушення її права на захист чоловіка. Вона заявила, що американський адвокат Рамзі Кларк згодився обороняти М. Руденка. Вона написала у цій справі листа до Міжнародньої Асоціяції Демократичних Юристів і просила, щоб Асоціяція допомогла Кларкові захищати її чоловіка.

І Тихий і Руденко не визнали себе винними. Процес, хоч формально був відкритий, фактично був обмежений до підібраних кагебістами людей. Коли мешканці Донецька, Києва, Краматорська та Москви пробували увійти на залю суду, їх насильно усунули.

Повний текст цього документу появиться незабаром в українській пресі, а англійський переклад буде переданий американській та іншим делегаціям на конференції в Београді.

Нижче подаємо уривки з останнього слова О. Тихого.

„Як я вже заявив, винним я себе не визнаю за жодною точкою обвинувачення. Я є змушений боронитись не тільки перед слідчими, які зфабрикували „справу", прокурором, але й перед моїм адвокатом. Його професійний обов'язок — обороняти, а не обвинувачувати. Він повинен був заявити, що за статтею 62 присутність адвоката не є обов'язкова й вийти. Так зробив адвокат на мойому давнішому процесі...

Я мушу розповісти про моє життя. Я — громадянин СРСР, українець, до жодних партій не належав. В КПРС мене не приймуть, та я і сам не хотів би бути її членом, з огляду на деякі точки її статуту. У 18-19 років життя я прочитав в цілості зібрані твори Леніна. Я завжди дивився на життя своїми очима. Я пам'ятаю 1933 рік, голод; пам'ятаю війну, фашистів, пам'ятаю як вішали, пам'ятаю облави, біженців і т. д. Я навчався в транспортному і сільськогосп-

(Закінчення на ст. 4-ій)

ЗСА і СССР погодилися на концесії щодо зброї

Вашінгтон. — Члени американського уряду інформують, що у висліді недавніх переговорів між президентом Джіммі Картером і державним секретарем Сайрусом Венсом з одного боку та совєтським міністром закордонних справ Андреєм Громиком з другого, обидві держави погодилися на „тентативний компроміс" щодо нового договору відносно обмеження стратегічної атомової зброї, бо і Вашінгтон і Москва бажають, щоб до остаточного порозуміння в справі нового договору дійшло ще перед кінцем цього року. Як відомо, попередній 5-річний договір вигас 3-го жовтня ц.р., але обидві держави зобов'язалися дотримуватися його постанов, аж до часу підписання нового договору.

Речники уряду ЗСА повідомили в понеділок, 10-го жовтня, щоб обидві сторони погодилися на „значні концесії", щоб запевнити якнайшвидше полагодження справи. Вони вирішили, що підставою нового договору повинно бути домовлення, оприлюднене секретарем Венсом ще минулого травня, точніше, що буде підписаний 8-річний договір, який встановить верхню межу на міжконтинентальні ракети і далекосяжні бомбовики обох держав, як теж і додаток, що стосуватиметься американських „крилатих ракет" і совєтських тяжких ракет типу СС-18, а також і третій договір щодо фактичного зменшення кількости стратегічної атомової зброї, але щойно „в недалекому майбутньому".

„Значні концесії", про які говорили члени американського уряду, пов'язані головним чином з „крилатими ракетами" та совєтськими ракетами СС-18. Американська сторона погодилася, щоб Совєтський Союз мав „змодернізувати" біля 300 тих ракет, а Москва натомість відтягнула свою вимогу, щоб засяг „крилатих ракет" був „назавжди обмежений", а погодилася, щоб обмеження засягу було тільки „тимчасове".

МОНДЕЙЛ І КАЧ ПІДКРЕСЛЮЮТЬ ВАРТІСТЬ ЕТНІЧНИХ ГРУП

Д-р Штерн (справа) оповідає віцепрезидентові Волтерові Мондейлові про свої переживання в совєтському домі неволі в Україні. Біля віцепрезидента (зліва) стоїть конгресмен Едвард Кач а за ними, (зліва), Йосип Лисогір, адв. Аскольд Лозинський і Андрій Соколик.

Ню Йорк, Н. Й. — Понад 30 українців, переважно репрезентантів українських центральних і місцевих організацій, взяли участь у спеціяльному сніданку влаштованому Комітетом для вибору конгресмена Едварда Кача на посадника Ню Йорку, в якому взяв участь також віцепрезидент Волтер Мондейл, та багато інших видатних політичних діячів Демократичної партії, між ними теперішній президент Міської Ради Пол О'Двайр, кандидат на президента Міської Ради Кароль Беллямі, конгресмен Джеймс Делейні, Гаррі Голдін та інші. З українців у зустрічі взяли участь: екзекутивний віцепрезидент УККА і головний предсідник УНС Йосип Лисогір, д-р В. Душник, д-р А. Лозинський, екзекутивний директор УККА мгр І. Базарко, мгр Б. Потапенко з дружиною, д-р В. Вереш, А. Прядка, пані Дарія Степаняк, адв. В. Атляс, адв. Ю. Волинець, М. Йовик з дружиною, станична Пластової Станиці пані Ірина Куровицька, пані Х. Навроцька, голова ГУ СУМА інж. М. Шмігель, С. Чума, пані Г. Гірняк, пані І. Зелінська, Р. Куделя, В. Чупа з дружиною Барбарою, В. Бакад і Андрій Соколик та ред. В. Левенець і ред. І. Длябога. Серед українців був також д-р Михайло Штерн з дружиною Ідою і сином Віктором, який вручив віцепрезидентові Мондейлеві свою новоизидану книжку з заміткою: „Я вірю, пане Віцепрезиденте, що поневолені Москвою народи не будуть забуті". Цю замітку д-р М. Штерн написав власноручно, як дедикацію в книжці. При цій нагоді Віцепрезидент заявив, що зустрінеться з д-ром Штерном у Вашінгтоні, стискаючи при тому йому руку та вітаючись майже з усіма українцями, які сиділи при трьох столах. Мондейл познайомлений з процесом над д-ром Штерном, бо він особисто підносив його справу в Москві. Виголошуючи своє коротке слово, Віцепрезидент відмітив, що населення Америки складається з багатьох етнічних груп, кожна з яких по своєму вносила свій вклад в культуру ЗСА. І ця обставина зробила З'єднані Стейти Америки сильними, найсильнішими у цілому світі. „Я співчуваю тим країнам, які придушують і переслідують в себе національні відмінності. Вони тратять дуже багато". — заявив Мондейл.

Дякуючи віцепрезидентові Мондейлеві, конгресмен Е. Кач також підкреслював важливість вкладу поодиноких національностевих груп у розвиток країни і міста Ню Йорку.

Користаючи з нагоди д-р А. Лозинський передав на руки віцепрезидента В. Мондейла звернення УККА з проханням, щоб американська делегація Европейської Конференції в Београді вивисунула справу переслідування в Україні.

У зустрічі-сніданку взяли участь численні представники інших етнічних груп, як також чисельно була заступлена американська преса, радіо і телевізія.

Д-р Штерн цієї неділі доповідатиме в Бостоні

Бостон. (І. Д.) — Місцевий Відділ УККА запрошує громадянство міста Бостону й околиці на зустріч з д-ром Штерном, яка відбудеться в неділю, 16-го жовтня 1977 року, в годині 3-ій по полудні в залі Української Православної Громади Св. Андрія при 24 Орчард Гіллс Ровд, Джамейка Плейн, Масс.

В понеділок, 17-го жовтня 1977 року, д-р Михайло Штерн виступить в часі програми „Good Day Show" на телевізійному каналі ч. 5, WCVB-TV між 9 - 11:30 годинами рано.

На запрошення Централі УККА д-р Михайло Штерн був головним промовцем на Великій Маніфестації в обороні прав України, що відбулася 18-го вересня ц. р. в Ню Йорку. В Бостоні д-р Михайло Штерн познайомить українське громадянство з теперішньою ситуацією в Україні та рухом спротиву українського народу, як також скаже про власні переживання в Україні.

Українці Нюарку і околиці анґажуються у виборчій кампанії, створили комітет

Нюарк (Дора Рак) — Посилена активність американських політичних діячів перед листопадовими виборами поширилася в цім році й на українські громади, які в більшій чи меншій мірі анґажуються у передвиборчі акції в поодиноких стейтах. В Ню Джерзі Координаційна Рада УККА, яку очолює д-р Мирослав Бих з Пассейку, заохочує за посередництвом своїх Відділів до реєстрації та до участи у передвиборчих кампаніях, які провадять кандидати на місцеві, повітові або стейтові уряди. Звичайно, виборчі виступи і промови чи то самих кандидатів, чи то їх представників, закінчуються серією питань із залі, що й дає змогу торкнутися справ важливих для нашої громади, а особиста зустріч і знайомство з ними при такій нагоді може пригодитися в майбутньому, особливо, якщо даний кандидат буде обраний і займе урядове становище.

Ідучи за прийнятою в ЗСА системою, молоді активні українці з Нюаркського осередку дали почин до скликання Українсько-Американського Політичного Кокусу, надаючи йому одначе дещо інший характер. бо, коли „кокус" (Caucus) з правила є зібранням членів одної партії чи то для номінування кандидатів, вибору делегатів, або відрученого полагодження яких справ чи устійнення платформи дії, то цей український кокус має на цілі зібрати всіх українсько-американських політичних активістів, без огляду на партійні переконання чи симпатії, і то постепенно із цілого стейту Ню Джерзі, та в першій мірі для підтримки українських кандидатів на публічні уряди.

Почин безумовно цікавий і відважний, що вимагатиме дальшого організаційного оформлення. Другі з черги сходини, скликані організаторами на день 21 вересня 1977 відбулися в Ірвінгтоні при участі сорок осіб з Нюарку, Ірвінгтону, Юніону, Елізабету, Мейплвуду і ін. В програму, поруч передвиборчої губернаторської кампанії, включено й виступ Олега Миськова, який кандидує на репрезентанта до Нюджерської Асамблеї з Республіканської партії. Він, очевидно, потребує повної підтримки — голосів українських виборців із 28 дистрикту (це є частина повіту Ессекс), щоби перемогти Петра Шапіро. Був би це „історичний" осяг, бо досі українська громада мала тільки одного представни-

(Закінчення на ст. 4-ій)

Канадський Інститут Українських Студій заповідає стипендії

Едмонтон, Канада. (КІУС) — Канадський Інститут Українських Студій приймає під цю пору подання на п'ять маґістерських тезових стипендій (по 3,500 дол.), що не відновлюються, та на три докторські дисертаційні стипендії (по 5,000 дол.), що можуть відновлятися. Стипендії мають допомогти аспірантам закінчити свої тези (дисертації) з української або українсько-канадської тематики у дисциплінах педагогіки, історії, гуманістичних наук, прав і суспільних наук. Стипендії будуть надані лише у тезовому році і тільки для тезової праці.

Стипендії можуть бути використанимн в будь-якому вузі в Канаді або за границями Канади. Кандидати на стипендію мусять бути або канадськими громадянами, або канадськими імігрантами в час подання. Лиш у вийнятковних випадках можуть стипендіянти одержати принагідно й інші підмоги.

Реченець на подання є 31 січня 1978 р. Подання висилати на адресу: The Canadian Institute of Ukrainian Studies, 335 Athabasca Hall, The University of Alberta, Edmonton, Alberta, T6G 2E8.

МОЛОДІ ГАРВАРДЦІ АКТИВНІ НА ВСІХ ФРОНТАХ

Репортаж О. Гайського

Клівленд. — Не хочемо героїзувати ні справи, ні людей, проте початок цієї, по черзі Восьмої Крайової Конвенції Фонду Катедр Українознавства (ФКУ) якоюсь мірою збуджує спомин пісні, яку я хотів би тут вмираючи: „Ой, зліталися орли, орли гайдамаки". Щоб триматися землі і встановлених мір-ваг, беремо слово „орли" в лапки для характеристики учасників цієї імпрези, але зваживши їхню антейську-тверду поставу, віру в успіх справи та якесь, просто хоривське „горіння й незгаряння" для неї, важко це слово пропустити. Наради і приватні розмови з учасниками явно зраджували, що кожне з них може запалити до праці й жертви сотню інших українських людей, а це значить, що в рубриці кількости учасників можна таксамо добре написати „сорок", як і „чотири тисячі"... людей, які, мавши гроші, чи не мавши їх, — жертвувати муть на необсяжений досі зовсім фронт української науки у світовій грі сил, просто тому, що розуміють вагу і необхідність справи. 24-го вересня на Український Народний Дім в Лорейні з усіх напрямків „налетіли" учасники: з Балтимору, Філядельфії, Ню Джерзі, Ню Йорку, Бріджпорту, Піттсбургу, Гонгставну, Скрентону, Детройту, Ен Арбуру (Міч.), Боффало, Акрону, Лорейну, Клівленду та Канади. Все це, як на команду, до 10-ти хвилин ні-звідки „злетілося" до залі, захопило перекуску, яку дбайливо лорейнські пані передбачливо підготовили — і о год. 2-ій сіллю за столом, готове до конвенції.

То була перша приємна несподіванка: короткість, ядерність, концентричність в адмініструванні власної особи, з увагою зверненою на події Конвенції. В цей самий день потім пішло офіційне відкриття імпрези головою Головної Екзекутиви ФКУ, Степаном Химичом, та покликання Президії: М. Комічак, ред. М. Бажанський, П. Яцик, Ліда Сушко (секретарка) і д-р Е. Омельський. Навіть молитва, яку з браку священника провів Б. Тарнавський, була тепер коротка (цитую з пам'яті): „Боже Всемогучий! Дякуємо Тобі, що допоміг нам здобути те, що ми здобули дотепер. Допоможи успішно завершити діло. Амінь"...

Конвенція зараз на вступі вислала привітальну телеграму науковому творцеві Українського Гарварду, проф. Омелянові Пріцакові.

Запропоновану програму прийнято, в хід пішли чотири панелі, насправді ж, майже не квестіоновані ніким доповіді, по 12 хвилин кожна. І тут прийшла друга, найбільша несподіванка: все, що торкається цілеставлення української науки, її стратегії на зовнішньому і внутрішньому фронтах, та її побічних продуктів-користей для рідної громади спочивало в руках молоді: молодого доктора Адріяна Сливоцького та докторанта Романа Процика. Перший говорив про здобутки Українського Гарварду шляхом авдиторних курсів, семінарів, наукових конференцій на українські і загальні теми, в тому числі і Постійної Конференції Українських Професорів тощо — а Процик з'ясував видав-

(Закінчення на ст. 4-ій)

Совєтські космонавти мусіли повернутися на землю

Москва. — Два совєтські космонавти, Владімір Ковальонок і Валерій Рюмін, які мали за завдання злучитися зі совєтською дослідною станцією „Салют", були змушені повернутися на совєтському космічному кораблі „Союз-25" і осісти в пустинній місцевості біля Казахстану. Московське радіо і пресове агенство ТАСС повідомили, що обидва космонавти приземлилися без жадних перешкод і особових поранень. „Союз-25", пробуючи злучитись з дослідною станцією, натрапив на труднощі і після 24-ох годин перебування в орбіті мусів зрезигнувати з експерименту та повернутися на землю. Совєтські офіційні джерела не подають докладних причин повороту космонавтів і не входять в технічні подробиці космічного корабля. Західні спостерігачі висловлюють думку, що совєтські космонавти пробували мабуть встановити якийсь новий рекорд, щоб відзначити цим 20-річчя першого „спутніка" і 60-річчя Жовтневої революції.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Переслідують вірних

Згідно з повідомленнями пресових агенств та інформацій кореспондентів, комуно-московські режимники продовжують нищити церкви і переслідувати вірних. Свого часу, як відомо, агенти КҐБ знущалися над монахами Почаївської Лаври з метою розпорошити їх по цілому СССР і припинити наплив вірних до Лаври. Потім розпочали переслідування монахів і монахинь Покровського і Флорівського манастирів у Києві, при рівночасному закритті і зумисному спалюванні церков у Львівській, Івано-Франківській й інших областях Західньої України. Тепер вони повели сильну атаку при застосуванні репресивних акцій, проти релігійної групи протестантської Церкви П'ятидесятників, які почали 10-денну голодівку на знак протесту проти переслідування совєтськими властями релігії, зокрема їхньої Церкви. Голодівка п'ятидесятників, чи як їх на Заході називають „пентакостаклістів", відбуватиметься з перервами почерез ввесь час тривання Европейської Конференції для справ безпеки і співпраці, яка відбуває свої наради в Белграді.

В документах „Самвидаву" звертається також увагу, що переслідування релігії і нищення церков та церковних забудовань, головно малих манастирів, відбувається майже в цілому СССР, але зокрема в поневолених Москвою країнах, з концентрацією в Україні, Грузії, Вірменії і Балтійських країнах. Очевидно, що нищення церков і переслідування релігії не відбувається без спротиву вірних, які написали багато протестних листів до Верховної Ради СССР, головної прокуратури в Москві і „самого" Леоніда Брежнєва, як також до Комітету прав людини Організації Об'єднаних Націй, президента Джіммі Картера, Американського Конгресу, генерального секретаря Ради Християнських Церков Філіпа Поттера та багатьох інших установ, організацій і осіб, домагаючись від совєтських офіційних чинників негайно припинити переслідування вірних та шикан, стосованих супроти них органами КГБ, а від Заходу — моральної допомоги і поширення їхніх домагань між людьми у вільних країнах світу.

Якщо йдеться про совєтські інстанції, то вони повністю зігнорували прохання і вимоги вірних багатьох Церков, натомість на Заході протести і прохання про допомогу, якщо навіть й не знайшли практичного застосування, то бодай були широко розголошені засобами масової інформації. Наприклад, протестні вияви п'ятидесятників знайшли відгук на сторінках великої преси, яка, хоч й не займає власного становища до переслідування і терорізування вірних в СССР, зате розголошує їхні вимоги на Заході. Якщо ж йдеться про комуно-московських диктаторів, то вони діють згідно з рацією і вимогами Політбюра та Центрального Комітету КПСС. Згідно з цими вимогами, Церква входить тільки тоді в рахубу, коли вона є на послугах держави. Поза тим, релігія в СССР все ще знаходиться поза законом. А все, що є поза рамками законів, підлягає органам КГБ, які працюють в темряві на наказ Компартії. Писати, наприклад, до Брежнєва за релігійними полегшами, то це те саме, що просити диявола про прощення гріхів. Бож з його наказу і під його зверхністю відбуваються усі репресивні заходи супроти церков і релігії, отже його треба вважати первопочином доконуваних злочинів.

Тероризм

Минулої середи Альжирія відкинула вимогу японського уряду щодо передачі японським властям 5-ох терористів, які кілька днів раніше схопили над Індією японський літак, держали його і 151-го пасажира як закладників у Бангладеші, а відтак змусили пілота летіти з усіма пасажирами до Альжирії, де терористи звільнили закладників в заміну за 6 мільйонів долярів викупу. Альжирський уряд теж відмовився віддати Японії цих 6 мільйонів долярів.

Випадок із згаданими 5-ма членами т. зв. „Японської Червоної Армії", яка має за свою ціль повалення японського уряду та терористичну діяльність проти Ізраїля — це ще один доказ, що всі країни світу мусять включитися у спільну акцію, метою якої було б припинити такого роду терористичну діяльність.

Протягом останніх кількох років майже в усіх частинах світу поширилася терористична діяльність різних груп, у наслідок якої часто гинуть цілком невинні люди, а інші змушені переживати знущання, наруги чи навіть тортури з рук терористів, які держать їх як закладників, домагаючись виконання їхніх вимог чи грошового викупу. Згадати б тільки вбивство ізраїльських спортовців арабськими терористами під час Олімпіади в Мюнхені 1972-го року, часті атентати в Аргентині, Чіле, Північній Ірляндії, як теж на Близькому Сході, чи вибух бомби на нюйорському летовищі ЛяҐвардія в грудні 1975-го року, від якого згинуло 11 невинних осіб, схоплення на початку цього року великої кількости голляндців, включно зі шкільною дітворою, групою терористів з Південних Молукських островів, а останній випадок — це згадане схоплення літака терористичної „Японської Червоної Армії".

Жадні мотиви не можуть виправдати вбивства цілком невинних і непричетних до справи людей, зокрема дітей, як і не виправдують знущань та наруг над ними. Тому народи світу повинні негайно розпочати антитерористичну акцію, а Організація Об'єднаних Націй повинна очолювати цю кампанію, бо ОН охоплює майже всі держави світу.

Очевидно, що жадні заходи не можуть запобігти всім терористичним вбивствам чи схопленням, бо в теперішньому світі дуже багато різного роду фанатиків, чи умовохворих осіб, для яких людське життя та недоторканість особи не мають жадної вартости. Проте, співпраця всіх держав світу може значно зменшити кількість таких терористичних акцій. Можна застосувати ряд заходів для поборення терроризму, а одним може з найбільш ефективних заходів було б, якщо б такі держави, як Альжирія, Уганда та інші перестали давати політичний азиль різного роду злочинцям, вбивцям і т. п. Зокрема Альжирія дуже часто дає притулок різним терористам, останньо членам „Японської Червоної Армії". Як довго різні потенційні терористи знають, що існують держави, які дадуть їм азиль, а опісля звільнять безкарно, так довго різні терористичні групи та індивідуальні терористи продовжуватимуть свою ...

Василь Тершаковець

ПРОГРАМА МІНІСТРА КАФИКА

У суботу, 8-го жовтня, в другий день XII-го Конгресу Українців Канади у Вінніпегу відбувся величавий конгресовий бенкет, на якому із знаменитою промовою виступив новопризначений міністер справ багатокультурности Норман Кафик, українець по батькові, який заявив, що прикладе всіх зусиль, щоб Канада дійсно була багатокультурною країною, а не тільки двокультурною, тобто державою, де панують тільки англійська і французька культури, мови, традиції тощо, як теж зреферував становище канадського уряду до питання пошанування прав людини, зокрема в Україні, зосереджуючи свою увагу на Гельсінкських домовленнях і на Белградській конференції, де — за словами міністра Кафика — „головною темою мусить бути питання прав людини".

Промовляючи до учасників конгресового бенкету, міністер Кафик, батько якого походив із Заліщик в Галичині, сказав: „Я певний, що якщо б мій батько-українець був ще живим, то гордився б, як і я горджуся, фактом, що прем'єр-міністер П'єр Елліот Трудо дав його синові змогу запевнити дальше існування важливих вкладів різних етнічних груп в життя Канади і змогу підтримувати політику, яка визнає різноправними всі культури Канади."

Підкреслюючи, що прем'єр Трудо підтримує принцип багатокультурности, міністер Кафик заявив, що канадські засоби масової інформації неправильно наголошують двокультурність, англійську і французьку. Він закликав канадських громадян українського походження перестерігати відповідні урядові чинники перед загрозою двокультурности, твердячи, що кожна етнічна група відзначається „особливими культурними вартостями", які виходять на загальне добро цілого населення Канади. „Одна з вартостей, яку канадські українці завжди передавали своїм співгромадянам, це притаманне їм зацікавлення питаннями гідности людини і свободи. Ця традиція глибоко вщеплена в українській характер" — сказав міністер Кафик.

Його приємно вразив факт, що канадські українці цікавляться не тільки правами в Канаді, але правами всіх людей, зокрема земляків в Україні і різними способами виступають в їх обороні. Цитуючи з твору Валентина Мороза „Репортаж із заповідника імені Берії", міністер Кафик заявив, що Мороз правильно обвинувачує не тільки Совєтський Союз за порушення всіх прав людини, а теж уряди тих держав, які знають про ці порушення, але мовчать. Однак, не мовчать канадські українці і не мовчав та не мовчатиме уряд Канади — заявив міністер багатокультурности Кафик.

Звертаючи увагу на Гельсінкські домовлення, що його в 1975-му році підписало 35 держав, промовець вказував, що хоча вже раніше існувала Універсальна Деклярація Прав Людини Об'єднаних Націй та інші міжнародні договори, то Гельсінкські домовлення надали питанню прав людини навіть більшої актуальности, бо всі сигнатори засвідчили, що питання тих прав таке ж важливе, як всі інші справи, що їх охоплюють домовлення. Кінцевий Акт Гельсінкської конференції підтвердив, що всі уряди мають „право і моральний обов'язок" видвигати питання постійного порушування прав людини у Совєтському Союзі, зокрема в Україні — заявив Норман Кафик.

Кінцевий Акт теж заохотив оборонців політичних, національних і релігійних прав в СССР посилити свою діяльність, що довело до створення Груп сприяння виконанню Гельсінкських угод в Росії, Україні, Литві, Грузії та Вірменії. Проте, совєтські власті доказали, що не плянують додержуватися тих постанов Гельсінкської угоди, які стосуються прав людини, бо заарештували багатьох членів тих Груп, між ними українців Миколу Руденка та Олексія Тихого—сказав міністер Кафик, додаючи, що обидві Палати Канадського Парляменту закликали міністра закордонних справ запротестувати проти тих арештів перед совєтським урядом, вимагаючи звільнення арештованих.

У своїй промові на конгресовому бенкеті міністер Кафик засудив переслідування Москвою Української Католицької і Української Православної Церков, зазначуючи, що натиск світової публічної опінії таки має вплив на політику Кремля.

Демократичні держави можуть застосовувати різні методи, щоб спонукати диктаторські режими додержуватися міжнародніх домовлень щодо людських прав, почавши з виступів у Комісії Прав Людини при Об'єднаних Націях, аж до відновлення торговельних чи інших санкцій проти держави, яка порушує ці права — вказував Н. Кафик, але зазначив, що канадський уряд та уряди інших країн вільного світу мусять добре застановлятися, чи дані заходи допоможуть, чи пошкодять в специфічній ситуації. Він твердив, що публічні виступи демократичних урядів можуть запевнити, що той чи інший дисидент, наприклад, Руденко чи Тихий, опиняться „на світовій арені", а це може здержати Москву від застосування навіть гостріших шиканів проти них. Публічні заходи демократичних урядів спричинились до деяких змін в еміграційній політиці Москви, хоча з тих дещо легших совєтських еміграційних законів на жаль не можуть користати українці — заявив промовець.

Він присвятив багато уваги питанні: чи краще канадському урядові робити „публічні" заходи щодо прав людини в СССР, чи застосовувати методи „позакулісової дипломатії" і ствердив, що все залежить від характеру проблеми. Наприклад, дуже актуальним є питання України у складі Совєтського Союзу, але до нього треба підходити обережно і тому Оттава повинна поробити всі заходи, щоб у Києві був відкритий канадський консулят.

Відносно Белградської конференції, міністер Кафик зазначив, що не можна забувати, що Гельсінкські домовлення, додержання яких власне розглядає згадана конференція, базовані на компромісах і „нерозривно пов'язані з політикою детанту". Він погоджувався, що „найважливішою темою на цій конференції мусить бути питання прав людини", але твердив, що канадська делегація та делегації інших країн вільного світу мусять бути „дуже обережними", щоб надто гострими вимогами не пошкодити справі людських прав, бо, на його думку, ті управа мають більші вигляди на пошанування „в міжнародній атмосфері детанту", ніж у дуже ворожій атмосфері. Проте, канадський уряд мусить наполягати, щоб всі держави додержувалися міжнародніх договорів щодо прав людини, наголошуючи факт, що пошанування тих прав сприяє „мирові, справедливості та добробутові людства", як теж наголошуючи, що оборона тих прав не є „втручанням у внутрішні справи", як це часто твердить Москва — заявив міністер Кафик.

Обговорення прав людини у Белграді вимагатиме „делікатних методів" — сказав він — але Канада наполягатиме, щоб були виконані всі постанови Гельсінкських домовлень, які стосуються тих прав.

(Закінчення на стор. 4-ій)

М. Л-ий

МІШАНІ ПОДРУЖЖЯ В ІЗРАЇЛІ

Мішані подружжя серед американських жидів і нежидів стають буденним явищем. Однаке в Ізраїлі мішане подружжя ще рідкість, рідко трапляється, щоб жид, чи жидівка одружувалися з членами національних меншин: мусулманами, чи християнами, або друзами.

Згідно з дослідженнями д-ра Джіната, асистента й дорадника ізраїльського прем'єра в арабських справах, сьогодні живе в Ізраїлі 500 мішаних подруж. З радіоавдиції п. н. „Заборонена любов", як теж із статтів „Jerusalem Post" виходить, що дуже багато арабських сіл в Ізраїлі мають бодай одно подружжя, в якому жінка є жидівка. В багатьох випадках інтерв'ювер переконався, що в Ізраїлі чоловік буває арабом, а жінка жидівкою. В місті Акра є щонайменше 12 мішаних подруж, а в Яфі двічі стільки. Згідно з дослідженнями 425 мусулманських мужчин одружені з жидівками; 68 мужчин-друзів або християн жонаті з жидівками, а 17 жінок-друзів або християн одружені з жидівськими мужчинами. З 25 подруж, опитуваних „J. P.", виявляється, що понайбільше вони зазнайомлювалися через приятелів, при праці, або в сусідстві. Багато випадків було таких, що жидівські жінки не знали зовсім, що їх залицяльники це не-жиди, а довідалися про те щойно після „всього". Хоч дослідження виявило, що найбільше жінок були органічного походження і навіть не покінчили середньої школи, то все ж таки деякі західні іміґранти, всі професіоналісти, поженилися з чужинками. Коли допитуваним мусулманам завдавали в цій справі політичні питання, вони відповідали, що не вважають себе ворогами ізраїльської держави. По словам інтерв'ювера всі друзи і бедуїни підтримують сіоністичні партії, багато друзів і бедуїнів служать в ізраїльській армії. Щодо толерантности родин такого мішаного подружжя, то друзи є менш толерантні ніж християни. Опитування жидів виявило, що їх родини звичайно годилися на таке подружжя, хоч невідразу, то після того, як народилася дитина.

Щодо навернення на іншу віру, то інтерв'ю виявило, що 50 відсотків жидівських жінок, які виходять за мусулман, переходять на ісламську віру. Це діється більше задля вигоди чи користи, ніж з переконання, бо в Ізраїлі нема цивільних подруж, а перехід на Іслям це менш скомплікована процедура.

Що ж діється з дітьми таких мішаних подруж? Згідно з дослідженням, діти, які живуть в ізраїльсько-арабській громаді, зживаються легко й їх люблять. Деякі стають „більш арабськими" ніж араби. Понайбільше в таких мішаних подружжях говорять з дітьми по-гебрейськи, а культура в домі мішаного подружжя більше жидівська ніж арабська". Інтерв'ю виявило, що 75 відсотків опитуваних чоловіків чи жінок волюють жити в арабському середовищі або в арабських селах. Як причину подавали, що з арабами вигідніше і що хотіли сподобатися арабському чоловікові чи жінці.

Цікаво, що число мішаних подруж зменшилося значно наслідком двох воєн. В 1964-му році було 26 мішаних подруж між жидами й арабами, а в 1968-му — всього три. В 1973-му було 15 мішаних подруж, в 1974 — лише 9. Вкінці 25 допитуваних, які одружилися, не зважаючи на релігію в державі, яка в основному постала завдяки прастарій релігійній культурі, заявили, що як ще раз прийшлося б їм одружуватися, зробили б так само, — кінчає дописувач „J. P.".

Михайло Островерха

ЖРЕЦЬ КРАСИ Й ТУГИ

Рем Багавтдин знову заскочив до нас і в Українським Інституті Америки в Ню Йорку улаштував виставу своїх творів, 1 - 17 жовтня 1977. Виставив він 29 рельєфів — мідь, латунь, алюміній — і 19 з шовкографії. Відкриття вистави відбулося 1 жовтня ц.р. в 7 год. вечора. Відкрив виставу змістовним, кольоритно оформленим словом мистець Петро Андрусів; суттєву й синтетичну аналізу творів учинив мистець С. Гординський.

Ходите від твору до твору, перед кожним із них зупиняєтеся, кожен бо твір має свій глибокий зміст: ідея-задум, лінія, композиція, світло-тінь, — що в рельєфі не є легко подати його, а воно конечне, — а передусім: душа, серце і, найосновніше, — туга до краси, що її мистець виявляє у віртуозно завершеній лінії: та його лінія інколи переходить у барок, — але український барок, — і вона охоплює усю творчу тугу, може й болючу тугу мистця. Хіба можна тужливіше зобразити наші простори ланів пшениці, що хвилями несеться, простори нашого неба, сонця, хмарок технікою рельєву?...

Вдуматися лиш у твір Благовіщення Діви Марії, чи в „Пієта" — по нашому „Не ридай мене Мати" — чи „Під хрестом", а з наших історичних „Плач Ярославни". Історичні твори мистця — з княжої доби, з козацької — прецікаво оформлені, ще й, по змозі, докладністю іконографії зображені: ті обличчя Володимира Великого, Ярослава Мудрого, чи з козацької доби — гетьман Самійлович, знаменитий Микола Потоцький, названий Каньовський.

Ту ж саму тугу вичуваємо й у тонкобарвним кольориті шовкографічних творів мистця, зокрема, в побуті: „Під вербою", „Думи мої", „Веснянка", „Ярмарок". — Рем у своїй тонко вичутій інтерпретації уміло використовує старорукський та український орнамент. У мистця багато глибокої й психологічної у нього конечної символіки. А вся його творчість сперта на естетиці, якої дехто зі сучасних мистців — чужих і наших — не признає.

Думаємо, припускаємо, що нашим мистцям такого мистецького зарису як Михайло Мороз, Петро Холодний, Михайло Черешньовський і Рем Багавтдин засітено серед нашого недержавного народу...

З НАШИХ БУДНІВ

ПРО ДАВНІ ЧАСИ

Дорога землячка з Бібрецького повіту, пані Татушиха, читала листа з України і переповідала прочитане панові Татухові, що сидів у фотелю, з окулярами на носі, й уважно студіював третю сторінку газети „Свобода".

— Слухай, старий, що тут пишуть, — піднявла вгору палець дорога землячка, — що бриґадир у їхньому колгоспі нічого не робить, тільки ходить з одного весілля на друге і горілку п'є... А що воно за цяця, той бриґадир, — ніяк не второпаю.

— Велл, — сказав пан Татух, знявши з носа окуляри, — бриґадир, то мусить бути щось таке, як був гуменний на фільварку, або ґайдук за панщини. Дідько-там розбере їхню колгоспну саржу: людські п'явки, та й годі.

— Ну, дивись, чоловіче, — похитала головою пані Татушиха. — Така там, рахувати, бідося, такі злидні, а народ жениться, якби найнявся!

— Ет! — махнув рукою пан Татух, — та ж не весілля, а сміх один! Теперішні весілля ніяк не можуть рівнятися до тих, що колись бували, в Старому Краю, за давніх часів. То ж був колись цілий, як тепер говорять, фестиваль української пісні і танцю! Як почали в понеділок вінкоплетинами, то кінчали в неділю костоглодинами, бо вже повідали все, що було, з баняків, і тільки кісточки глодали...

— Ой, так, так, — зідхнула дорога землячка. — За давніх часів ніколи не починали весілля в четвер, бо в п'ятницю ніхто в селі не відважився б танцювати. Це був би великий гріх, бож в п'ятницю помер Ісус Христос, розп'ятий на горі Голготі!

— Велл, — погодився з дружиною пан Татух, — се правда, що народ наш був побожний, релігійний, дуже шанував отців духовних і всі церковні реґуляміни. Але горілку пив так само безбожно, як і тепер п'є! От, пригадую собі, коли в нашому селі заложили перше в повіті братство тверезости, то наш дяк-русофіл, або „кацап", як їх тоді називали, навчив співати хлопців і дівчат гимн галицьких русинів. А була, пригадую собі, в тому гимні така строфа:

„Добре було б нам на світі,
Бог би нас благословив,
Якби русин більше вчився,
І горілки менше пив.."

Ікер

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Мирослав Семчишин

ТРИВОЖНЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОГО ШКІЛЬНИЦТВА В АМЕРИЦІ

(5)

Такі ж або подібні міркування і вислови подибуємо в статті „Школи Українознавства і Асиміляція" („Рідна Школа", червень, 1974). У цій статті понад усякий сумнів стверджується, що в наслідок асиміляційних процесів у чужому морі у всіх країнах українського поселення, кількість дітей зменшується. Українські діти обмежують свою освіту до чужих шкіл і вони — українські діти — збагачують цим чужу культуру і служать тільки чужим інтересам...

***

Ми вибрали кілька найбільш типових голосів, а їх кожного року десятки, розсипаних по різних журналах чи газетах, які видвигають цю проблему, вказують на її симптоми та аналізують зі становища передусім національної (назвім так) педагогіки.

А тимчасом з корінням її треба сягати глибше. Бож школа — це не відокремлений для себе світ. Це тільки частина одного українського материка, це разом з церквою і батьківським домом — та рідною традицією — четвертий угол у будівлі, від якої починається все національне.

Відсутність дітей у школах наших, сміємо твердити, це передусім відсутність молодих батьків, їх ступневе духове відчуження, їх фізичне відокремлення. Отже це не тільки шкільна проблема але і психологічна, і соціологічна, і разом з цим загальнонаціональна. На шкільній і в кризі, яка стає перед нами на весь ріст ми бачимо перші тривожні познаки ступневої асиміляції, денаціоналізації і нидіння тих усіх вартостей, що їх ми так старанно плекаємо і ними дорожимо. Коротко, ми попадаємо все більше і більше у крутіж американізації нікому непотрібного і вкрай шкідливого напрямку і то в час, коли дух етнічности і етнічно-національного збудження сватгкує свою перемогу над принципом механічної американізації.

І не нам тут сьогодні оцим питанням займатись. А все таки хочемо намітити бодай найважливіші засоби протидії, щоб взятися до діла, заки ще не пізно. Досі ми турбувались покращуванням програм, вдосконаленням шкільних підручників обновленням навчальних методів чи підбором і вишколом учительських кадрів. Відтепер нам треба іншої акції, інших метод, які, якщо не зовсім то бодай частинно зупинять або сповільнять отой відплив нашої молоді від рідної школи і загарантують, що наше шкільництво не завмре, а таки буде в якихось формах продовжувати своє існування.

VI. Які ж засоби рекомендуємо?

1. На наших зорганізованих низах (маю на увазі українські громади в окремих осередках системи УККА чи приорпорячені та інші установи) домогтися того, щоби наша школа стала предметом першорядної взги і уваги. Самих батьківських комітетів тут замало. Треба, щоби постали спеціяльні комітети чи дослідні групи, які вивчатимуть це питання. Тут широко відкрите поле теж для Т-ва „Рідна Школа", чи Т-ва Опікунів „Рідної Школи".

2. Нам треба провести точний облік українських людей, при допомозі церковних чи союзових організацій, встановити бодай приблизну кількість українських родин у даній місцевості і нав'язати з ними безпосередній контакт.

3. Завести практику Днів Української Школи, з відповідно обдуманою програмою, та збіркою грошей на рідношкільний фонд. Якщо ми зуміли забезпечити існування українського Гарварду двома чи більше мільйонами грошей, якщо маже кожного року будуємо одну чи дві церкви за півтора чи два мільйона, то нам відтепер треба подумати як зібрати бодай один мільйон на фонд українського початкового чи середнього шкільництва, а не обмежуватись тільки до 5-6 долярових місячних оплат від батьків за навчання їхніх дітей. Наші школи мусять працювати в модерних приміщеннях, мати всі модерні засоби навчання, мати перешколені фаховими силами нових учителів — так, щоби вони притягали молодь, яка дуже схильна порівнювати американські цілоденні школи з нашими рідними і їх устаткуванням тощо. А результат порівняння — відомий...

4. Нам треба встановити, чи тільки фізичне розселення (віддаль замешкання від шкільних осередків) є причиною, що батьки не привозять дітей до своїх шкіл раз у тиждень, чи може нам треба організувати спеціяльні семінари для того молодого покоління, що, розжившись в американському добробуті, рішило піти у „внутрішню еміграцію" у духове відокремлення і дала (чи дає) себе проковтнути бездушній, непотрібній і зле зрозумілій американізації.

5. І врешті на отих „високих шаблях" української політики нам треба таки домогтися того, щоби справа українського рідного шкільництва стала теж їхньою справою число один, бо якщо так дальше піде, то за 10-15 років не буде для кого в оцих централях працювати чи йти на університети продовжувати студії українських або врешті робити докторати.

***

Це тільки схематичний перелік пропонованих засобів, які мають змінити оту ситуацію на шкільному відтинку, засобів, на які ми можемо спромогтися, якщо хочемо зберегти українську рідну школу, яку вважаємо найважливішим варстатом освіти і виховання української людини поза кордонами України.

Ми — вийняткова імміграція: наше існування як нації у великій небезпеці — там на Батьківщині. А тут, як свідома своїх цілей і завдань спільнота, починаємо поволі в'янути, а то й духово для України вмирати. І, Якщо не збудуємо мідної політичної централізованої, там, де це можливе, інституції сьогодні, якщо не зуміємо передати нашим дітям чи унукам цих ідеалів, які плекаються передовсім в рідній школі, чи інших позашкільних організаціях, а за які наш нарід платить посьогодні гекатомби жертв, тоді наші внуки приречені на повну і безповоротну асиміляцію.

Ось яке теперішнє нашої української школи і яке її перспективне майбутнє. Воно тривожне, якщо не будемо діяти плянно, продумано і зорганізовано. Діяти — негайно!

(Кінець)

Гарвардський вечір в Детройті

(ФКУ). — Приємна товариська зустріч, що оце вже в четверте рік-річно відбувається в Детройті, набула традиційних ознак. Це добрий і корисний звичай.

Детройтські приятелі українського Гарварду влаштовують 15-го жовтня в залях „Карузель" в Мт. Клеменсі, Міч., бенкет з мистецькою програмою, в якій виступлять улюблені Христина Липецька й Ярема Цісарук та тріо Оля Денисенко, Мариня Джозвак і Ірка Лазарчук. По слові д-ра Адріяна Сливоцького про Український Науковий Інститут Гарвардського Університету відбудеться баль при звуках оркестри „Веселі Часи" з Чікаго.

Всю підготову тієї культурної розваги переводить 22-членний комітет, що його очолює Ярослав Конопада — відомий ентузіяст ФКУ і меценат, невтомний працівник для Гарвардської справи й член Головної Екзекутиви ФКУ. Гарвардський Вечір в Детройті є під патронатом місцевих:Комітету ФКУ,

Ярослав Конопада

Т-ва Українських Ґрадуантів, Т-ва Українських Інженерів, Українського Лікарського Т-ва, Союзу Українок Америки та Студентського Клюбу при Вейнському університеті.

Весь прибуток з Вечора призначений на фундацію для Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету.

Також і в Торонті — Канада, відбудуться дві події для придбання фінансової допомоги для українських студій в Гарварді. Бенкет, що його влаштовує місцевий комітет ФКУ, головою якого є відомий меценат Петро Яцик, відбудеться 16-го жовтня. А 25-го листопада імпрезу в користь ФКУ влаштують комбатантські організації Торонта.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

Слідкуйте за оголошеннями про

ОСІННІЙ БАЛЬ КОМБАТАНТІВ

в Торонті, Канада, субота, 26 листопада 1977 р.
Заля УКЦеркви при вул. 3625 Cawthra Rd., Mississauga, Ont.

В неділю, 23-го жовтня 1977 р., о год. 5-ій по пол.

ЗУСТРІЧ-БЕНКЕТ УМІ

Через брак адрес, не було змоги вислати всім особистих запрошень, тому просимо замовляти квитки (в ціні 10.00 дол.) у п. Оксани Луцької до 17-го жовтня ц. р.

Oksana Lutzkv
39-26 65th Street, Woodside, N.Y. 11377
Тел. (212) 478-4411

УКРАЇНСЬКЕ ДОШКІЛЛЯ

Повідомляємо українських батьків і вчительок дитячих садків, що „УКРАЇНСЬКЕ ДОШКІЛЛЯ", збірник виховних матеріялів (байок, казок, оповідань, поезій, пісень, загадок, і гор і т. д.) і методичних вказівок, як ці матеріяли стосувати у виховній практиці, ВЖЕ ПОЯВИВСЯ.

Передплатники одержать книжку поштою, інші можуть купити її в книгарнях або у видавництві: Ukrainian Children's Care Group, 16 Rivercrest Rd., Toronto, Ont., Canada. M6S 4H3. Ціна 20.00 дол.

„Українське Дошкілля" присвячене справі виховання наших малят у дошкільному віці (2-6), преважному віці основного формування характеру дитини.

„Українське Дошкілля" має 500 сторін друку великого формату, крім виховних і методичних матеріялів, є там багато оригінальних ілюстрацій (понад 80) В. Курилика, М Левицького, Рема, В. Кондратюка і інших. Ця книжка буде не тільки великою допомогою у вихованні Ваших дітей, але й прикрасою Вашої хати.

ЯРОСЛАВ ЧУМАК,
редактор і керівник Гуртка Прихильників Української Дитини

МекАду вшанувало 45-річну священичу працю о. Б. Левицького

Парох МекАду о. Богдан Левицький отримує від тостмайстра бенкету Степана Поступака почесну плякетку. В першому ряді сидять: [зліва] пані Софія Левицька, о. монс. Іван Коваль і пані Анна Контраді. Стоять [зліва]: о. Володимир Грабрітц, Микола Бойчак, Євген Монделл, Андрій Мащак, Євген Юршо та Іван Контраді

Парохіяни в МекАду відзначили 45-річчя священичої праці і 70-річчя з дня народження о. Богдана Левицького, влаштувавши бенкет, який відбувся 2-го жовтня ц. р. в Лобіц Голл в Газельтавні, Па.

О год. 11-ій ранку о. Богдан Левицький, в асисті о. монс. Івана Коваля, відслужили Благодарну Службу Божу. Обидва хор — Старших і Молоді співали під час Служби Божої під дириґентурою проф. Михайла Вока, що й записав на магнетофонну стрічку Вейн Поступак, опісля передаючи запис о. Богданові Левицькому.

Бенкет і забаву, під час якої приґравала оркестра Христини Словік попередив коктейл. Під час програми виступали група танцюристів і хор, що їх при церкві св. Марії, зорганізував о. Богдан Левицький. Члени цих груп, переходячи біля свого пароха, то кланялися, то всміхалися, то із зворушення плакали, — всі висловлюючи йому свою подяку.

Отець Богдан Левицький також вклав багато праці, відновлюючи церкву, збудувавши новий вхід, відновивши церковну залю і парафіяльний дім, побудувавши пам'ятник на парафіяльному цвинтарі, а також закупивши різні площі, одна з них це велика площа до паркування.

Але однією із найбільших його заслуг — це зорганізування танцювальної групи і Молодечого хору. Ці групи багатократно вже виступали і на телевізійних програмах, і на українських різних імпрезах — у Вайлдвуді, Ню Джерзі, Українськім Фестивалі в Балтиморі, Мериленді, де преса і телебачення широко відгукнулися на їхні виступи. Отець Богдан Левицький рівнож спонзорував спеціяльну різдвяну програму в місцевому радіо і на телебаченні „Різдво в Україні".

Отець монсеньйор Іван Коваль священик-пенсіонер, який замешкує манастир „Голі Дормішен" в Сайбертсвіллі, відзначивши заслуги о. Левицького і віддавши признання парафії за влаштування цього свята, похвалив організацію Молоді, що не забуває прадавніх звичаїв, бо прийшла привітати „хлібом і сіллю". Отець монсеньйор висловив надію, що молодь і надалі буде притримуватися давніх традицій, завдяки о. Левицькому.

Степан Поступак, колишній голова Української Католицької Ліги і парафіянин церкви св. Марії і тостмайстер на цій імпрезі, накреслив життьовий, трудолюбивий шлях о. Богдана Левицького: його ролю душпастиря на рідних землях, його участь, як капеляна в Першій Українській Дивізії Української Національної Армії і його працю для української спільноти, а зокрема для української молоді. Закінчив він словами: „Можливо, що це провадила його божественна Рука Господа Бога, яка веліла йому робити це, що він мусів робити, тобто впоїти у нас парохіян глибший сенс життя — що ми є і хто ми є — люди українського походження".

Бенкет почав молитвою о. Михайло Бачо, уродженець МекАду, а закінчив о. монс. Йосиф Баца, парох української церкви у Фраквіллі.

Дружині о. Б. Левицького, пані Софії піднесли букет квітів, висловлюючи їй подяку за це, що вона навчила парафіян української вишивки і української традиції.

Члени Комітету — Євген Юрша, Євген Мондел, Андрій Машалк, Іван Контраді і його дружина Анна передали о. Богданові Левицькому плякетку в ручно різьбленій рамці, на якій написано про трудолюбивість і заслуги о. Богдана Левицького, і яка закінчувалась словами, що саме він „вдихнув нове життя в парохію".

Наприкінці бенкету о. Богдан Левицький і його дружина висловили подяку своїм парохіянам.

Понад 250 парохіян, священиків і приятелів парохії взяло участь в святкуваннях.

Н. Н.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УНСоюзу!

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями, кол. Парафіянами і Знайомими, що 12-го жовтня 1977 року, по короткій і важкій недузі упокоївся в Бозі, на 95-му році трудолюбивого життя та 68 році священства наш Найдорожчий ТАТО і ДІДУНЬО

бл. п. о. Крилошанин

ПЕТРО ЧАВС

місто-декан і громадський діяч Мостищини, кол. парох Крукенич біля Мостиськ, душпастир скитальців в Німеччині, довголітній духовник і професор Духовної Семінарії св. свщм. Йосафата у Вашінгтоні, звичайний член НТШ.

ПОХОРОН в суботу, 15-го жовтня 1977 року, о год. 9-ій ранку з каплиці Семінарії св. Василія в Стемфорді, Конн., на цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

Горем прибиті:

доньки:
МАРІЯ ОМЕЦІНСЬКА з мужем ОМЕЛЯНОМ
КСЕНЯ ОЖЕ з родиною у Франції
син — РОМАН з дружиною ОКСАНОЮ та дітьми РОМАНОМ і ХРИСТИНОЮ
невістка — НАДЯ ЧАВС
внуки:
ІРИНА ОНУФРИК з мужем ЗЕНОНОМ і дітьми ПЕТРУСЕМ і ХРИСТЕЮ
ВОЛОДИМИР ОМЕЦІНСЬКИЙ з дружиною МАРТОЮ
Ближча і дальша Родина в Україні і на чужині

Ділимося сумною вісткою, що наша Найдорожча МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

АНТИЗА ВАСИЛИШИН

упокоїлась в Бозі 12-го жовтня 1977 р., в Толідо, Огайо, на 82-му році життя.

В глибокому смутку:
сини: БОГДАН і Д-р РОСТИСЛАВ з дружиною АННОЮ
внуки — ЛЮБУНЯ, НАДЯ, ІВАН і МАРКО

•

ПОХОРОН на Українському цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж., в понеділок, 17-го жовтня 1977 року, о год. 11-ій ранку.

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА і БАТЬКА

бл. п.

Мґра ВАСИЛЯ ЖОВНІРА

кол. адвоката у Львові
буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в церкві св. Юра при 7-ій вул. в Ню Йорку, Н. Й. в понеділок, 17 жовтня 1977 р., о год. 6:30 р.

Просимо згадати Покійного в цей день в своїх молитвах.

ДРУЖИНА і ДІТИ

У великому смутку повідомляємо всіх Кревних, Друзів та Приятелів, що 6-го жовтня 1977 року, несподівано, відійшов від нас у Вічність, наш Найдорожчий БРАТ, ШВАГЕР та СТРИЙКО

бл. п.

ЗЕНОН НІМИЛОВИЧ

народжений 10-го жовтня 1912 р. в Дрогобичі, Зах. Україна.

В смутку залишені:
сестри: МАҐДАЛИНА та ВОЛОДИМИРА, Зах. Україна
ЯРОСЛАВ НІМИЛОВИЧ — брат, Зах. Україна
ЯКІВ і АННЕЛІЗЕ НІМИЛОВИЧ — брат з дружиною
ЗЕНОВІЯ ПАППАС (НІМИЛОВИЧ) — братанка, U.S.A.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 13-го жовтня, ранком, 1977 р. у Філядельфії, Па. відійшла у Вічність, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, наша Найдорожча МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

МАРІЯ з ЛАВРІВСЬКИХ КОЧЕРГАН

б. управителька школи в Самбірщині, довголітня членка СУА у Філядельфії, Па.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 14-го жовтня 1977 р., о год. 8-ій веч., в похоронному заведенні Насевичів при Френклін і Бровн вул.

ПОХОРОН в суботу, 15-го жовтня 1977 р., о год. 9-ій ранку, з того ж похоронного заведення до Катедри Непор. Зачаття ПДМ при Френклін вул., а опісля на цвинтар на Факс Чейс.

В глибокому смутку:

доньки:
ДАРІЯ з чоловіком ОЛЕГОМ ФЕДАКОМ
ІВАННА з чоловіком ЮРІЄМ ЛУЦИШИНОМ
внуки:
БОГДАН з дружиною МАРІЙКОЮ
ЮРІЙ, АНІТА, ОРЕСТ і НАТАЛКА
та ближча і дальша Родина в Канаді і на Україні

Тільки один раз! 160 виконавців програми!

Великий театр ІСТМЕНА, Рочестер, Н. Й.

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ й ТАНЦЮ

під наголовком

ЛУНА й РИТМ УКРАЇНИ

ВИКОНУЮТЬ:

Чоловічий хор „„ПРОМЕТЕЙ" *і дівочий хор* „ДІБРОВА" — *СУМ Торонто — Танцювальний ансамбль* „ЧОРНОМОРЦІ", *хореограф* Оксана Трусь

Василь Кардаш — *диригент* Надія Середа — *акомпаніятор*

Неділя, 23-го жовтня 1977 р., година 4-та по полудні.

Спонзор: Українська Фундація Волі в Америці, Інк.

Квитки продають: „Рекорд тіятер" — Мідтовн Плаза; „Кути Ко." — 683 Гадсон Авеню; Українська Кредитова Спілка — 831 Джозеф Авеню; „Веселка" крамниця — 1492 Клиффорд Авеню.

Увага! Каса Істмен театру буде відкрита тільки на три години перед концертом, тому просимо, купуйте квитки вже! Всі квитки резервовані.

Ділимося сумною вісткою зі Земляками Теребовельщини і Українською Громадою, що в суботу, 8-го жовтня 1977 р. відійшов у Вічність, на 92-му році життя

св. п.

Д-р СТЕПАН МІШКО

адвокат в Теребовлі і визначний, заслужений громадський діяч Теребовельщини.

ПОХОРОН відбувся в четвер, 13-го жовтня 1977 р. на українському цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

•

ВШ. Родині Покійного передаємо вислови глибокого жалю і співчуття

Головний Комітет Теребовлян

•

Замість квітів на свіжу могилу Покійного, складаємо 50.00 доларів на Патріярший Фонд.

Рідним, Побратимам по Зброї, Приятелям та Землякам подаємо сумну вістку, що 30-го серпня 1977 р. відійшов нагло у Вічність, наш Незабутній БАТЬКО, ДІДО й ПРАДІД

св. п.

Д-р Мед. КСЕНОФОНТ ВІТОЛД САС СІЛЕЦЬКИЙ

народжений 19-го лютого 1891 р. в Самборі, Зах. Україна, кол. сотник-лікар Українського Війська, б. учасник збройної війни за Українську Державність, б. довголітній політв'язень совєтських тюрем.

ПОХОРОН відбувся 2-го вересня ц. р. на цвинтарі Maple Grove Cemetery, Kew Gardens, N.Y.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Важким горем прибиті:
донька — МАРИНА ЗЕЛЕНСЬКА з чоловіком ЮРІЄМ
син — БОГДАН СІЛЕЦЬКИЙ з дружиною ГЕЛЬҐОЮ
Внуки й Правнуки

ІРВІНҐТОН, Ню Джерзі

Неділя, 23 жовтня 1977, год. 5 по пол.

Irvington High School
by Clinton Avenue
Irvington, N.J.

Спонзор АДУК Північного Ню Джерзі.
Квитки: „Базар", „Говерля", „Дніпро" і при касі.

„Студія Мистецького Слова" *Лідії Крушельницької* в Ню Йорку

Є. СКРІБ

СКЛЯНКА ВОДИ

КОМЕДІЯ В 5-ох ДІЯХ

Переклав з французького Ю. Шерех.

Постава: ЛІДІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА. Музика: ІГОР СОНЕВИЦЬКИЙ. Хореографія: ОЛЬГА КОВАЛЬЧУК-ІВАСІВКА. Оформлення і костюми: МАРІЙКА ШУСТ. Світло: ЮРКО ГРЕЧИЛО. Інспектор сцени: ВОЛОДИМИР ПАПУГА.

ВАШІНҐТОН, Д. К.

Неділя, 30 жовтня 1977, год. 4 по пол.

Ertzman Theatre
SHERWOOD HIGH SCHOOL
300 Olney — Sandy Spring Road
Sandy Spring, Maryland

Спонзор: Жіноча Секція при Об'єднанні Українців Вашінґтону.
Квитки: замовляти на число тел. (301) 589-3944 і при касі.

МОЛОДІ ГАРВАРДЦІ...

(Закінгення зі стор. 1-ої)

ничу справу, де репрезентативний квартальник „Гарвард Юкрейнієн Стадіс" є справжнім в'їздом української науки на рейки всесвітньої науки. Гордощі брали серце, коли було слухати, як молодий вихованець нашого Гарварду — проф. Григорій Грабович випростовує хребти й підносить голови людей своєю методою: порівнювати нашу літературу зі світовою тільки на тлі підяремних умов творчости наших письменників; як спритно інший випускник нашого Гарварду, д-р Любомир Гайда, просуває на своїх Східньо-Европейських курсах українську справу; як дедалі частіше українські науковці головують на міжнародних конференціях, очевидно з користю для української справи; як непомітно для ока, але помітно для цієї справи в тіні режисерує спритний бібліотекар, насправді ж першорядний бібліограф і патріот Едвард Касинець, до голосу якого прислуховуються досвідчені американські бібліотекарі; як уміло веде справу позискання закарпатських братів для українства д-р Павло Магочій, якого так незаслужено атакують поверховні позліткові критики...

В таких умовах „старим" гарвардцям лишилася тільки природна допоміжна роля — С. Хемич говорив про зв'язки з видавництвами, між іншим, з „Енциклопедія Британіка", про справу спровадження 7-ох переслідуваних режимом учених з України й, очевидно, про свою невідступну „слабість": завіщання для Українського Гарварду. Б. Тарнавський дав прецікаві півфілософічні, півпоетичні „Фрагменти щоденної праці", а В. Лагошняк представив мережу наших представників ФКУ по місцевостях та в який спосіб посилити цієї осені збіркову акцію ФКУ для завершення Українського Наукового Інституту.

Цю саму тематику потім доповнювано в час вечері, в залі місцевої УКЦеркви, а на другий день, в неділю, повторено в Клівленді, де А. Сливоцький доповнив своїм досвідом і потребою давати молодим людям поради у виборі звання. Це вже практикувалося в останній Літній Гарвардській Школі, з дуже корисними виглядами на майбутнє: будити в байдужих українську свідомість, випростовувати хребти і підносити голови тим, що соромляться своїм українством і спрямовувати їх на ділянку студій і праці, на яких зможуть найкраще послужити українству.

В висліді доповідач ствердив: „Український Гарвард не тільки бере від своєї громади — але теж дедалі більше дає їй"...

І то велика правда, яку підтвердили учасники цьогорічної Літньої Школи, які з Лорейні і в Клівленді прийшли до своїх гарвардців, щоб ще раз і ще раз заявити їм: — Після цієї школи ми почуваємося горді, що ми українці. І на другий рік ми знову їдемо до неї...

То були Ліда Сушко, яка вже заавансувала на секретарку останньої конвенції, своїм знанням, українською мовою і багатством ідей „готовий гарвардець" Юрій Мігайчук, Микола Свириденко, Віктор Гутник, Юрій Дейчаківський, Юрко Корж і Ростилав Кубин.

Коли до сказаного додати офіційні звіти з діяльности, обговорення методів збірки грошей і виступи багатьох учасників, з їхніми міркуваннями — стислий, цікавий звіт Орисі Лагошняк з праці Комітету ФКУ в Клівленді, де 690 жертводавців зложили на Український Гарвард 319,365.33 долярів, два цікаві виступи голови ФКУ і рекордового жертводавця Канади Петра Яцика та представника УРСоюзу і редактора „Народної Волі" письменника Івана Смолія — в голові закружляє карузель, з якого найкраще знайти вихід гаслами, що народилися в час конвенції. Ось три найголовніші з них:

Інж. Василь Лагошняк: ...В нас чути часто питання, „Де наша молодь" ...Відповідь: ось тут вона, в Українському Гарварді, в його Літній Школі, на фронтах наукової боротьби за українську правду. Лишається питання: „Де ми — її батьки, сестри, брати, де українська громада, що своєю пожертвою на Український Науковий Інститут у Гарварді дала б своїй рідній молоді знаряддя і зброю в руки для цієї боротьби?"...

Письменник Іван Смолій: „Український Гарвард — то спільне діло всіх наших Братських Установ, усіх наших Організацій, товариств і всіх українських людей у вільному світі"...

Богдан Тарнавський: „Ми не дамо громаді спокою. Не допоможуть нарікання, не допоможе хованка й ніяке чекання, щоб нарешті пройшла хвиля грошевої збірки. Ми прийдемо ще раз і ще раз — аж доки не буде осягнена остаточна ціль: сплачений повністю Український Науковий Інститут Гарвардського Університету (УНІГУ)"...

Якщо вільно і мені докинути своїх чотири гроші, то пригадую, що термін сплати УНІГУ наглить. Покажім і своєю жертвою докажім, що ми гідні бути політичною еміграцією!...

Цілий час, під час конвенції, наради проходили довкруги праці та методів збіркової акції ФКУ, щоб завершити цей прекрасний проєкт. На кінець конвенції представники ФКУ та гості з Лорейну і Клівленду спонтанно, без проголошення збірки зложили на ФКУ 49,550.00 долярів.

В закінчення — слово подяка для гостинного Лорейну: для тих жертводавців, що відійшли вже в вічність — д-ра Романа Стеткевича, Романа Купчинського, судді Івана Лучковського, Богданни Сілецької, Евдокії Ступарик, Григора Гащишина й інших — і тих, що залишилися в живих, далі жертвують на Український Гарвард та гостили („...і знов, котрий це вже раз"?...) Конвенцію ФКУ, окрема вдячність іде на адресу П.Т. Пань із місцевого Союзу Українок: голови — Тані Сілецької, Марії Зубаль, Марії Дейчаківської, Павлини Черкас, Каролини Гончарик, Марії Крайчик і Катерини Ш[illegible] за [illegible] вечерю. Окрема дяка господареві Конвенції Богданов[illegible] Дейчаківськ[illegible].

„ШЛЯХ ДО СВОБОДИ"...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

ларському інститутах, працював на будівництві в Златоустю. Вже тоді моє кредо було: „Шлях до свободи йде через тюрму". Потім я закінчив Московський університет. Працював у школі. В учителюванні я побачив своє покликання. Працював у сільській школі, бачив село зблизька, зсередини. Вже тоді мені доводилося мати зустрічі з МВД. Тоді до „бунтівника" тільки приглядалися, але „розбіжність з бюрократами" не була достатньою причиною для арешту..."

А далі Тихий розповідає про перший суд над ним, коли йому присудили 7 років ув'язнення і 5 років позбавлення громадянських прав і продовжує:

„Перший суд був закритий, — цей — відкритий. Але я думаю, що публіка на ньому не припадкова. Не з припадку мої рідні з'явилися на судовій залі щойно на шостий день.

В моїх статтях говориться виключно про українську мову й культуру. Статтю, за яку суд хоче мене засудити, прокурор не хотів прочитати, бо, звичайно, в ній нічого немає..."

„Я не шовініст, не націоналіст, не людиноненависник. У статті я писав, що я проти „інтернаціоналізації" (в знаках наведення) Донбасу. У промові прокурора й у „справі" знаки наведення зникли. Оскільки на суді цих документів не досліджували, то не можна мені їх інкримінувати..."

„У промові прокурора є один вислів, гідний уваги: „Спілкувався з людьми, засудженими за особливо небезпечні державні злочини". Виходить, що ті люди, неначе хворі на проказу. Я не знав цих поглядів КГБ і тому на протязі 13 років спілкувався з багатьома людьми і зустрічався з друзями, засудженими за „особливо небезпечні державні злочини"...

„Далі мені закидають обговорення „Декляраціі" і „Меморандум ч. 1". Свідки Лук'яненко і Руденко засвідчили, що ніякого обговорення не було. Я є членом Громадської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод і стверджую, що авторами звернення є всі ті, які підписали її та інші документи. Вони мають визначену ціль і не мають нічого антиралянського"...

ПРОГРАМА МІНІСТРА...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Захід теж ніколи не погодиться на те, щоб комуністичний світ свобідно вів свою т. зв. „ідеологічну боротьбу", а в той самий час вимагав припинення поширення демократичних ідей вільного світу — заявив Кафик.

Він сказав, що Оттава не дозволить на те, щоб Москва відмовлялася видавати в'їздні візи канадським науковцям українського роду, а якщо Совєтський Союз далі вестиме таку політику, то Канада буде змушена застосувати відплатні заходи.

Від Београдської конференції „не можна сподіватися чуда" — зазначив Н. Кафик — як теж „не треба збуджувати у дисидентів країн Східньої Европи надій, які можуть не здійснитися". Проте, Канада робитиме все можливе, щоб її закордонна політика сприяла пошануванні прав людини в усіх країнах світу, а у її внутрішній політиці буде наголошений принцип багатокультурности — заявив міністер Норман Кафик.

Українці Нюарку...

(Закінгення зі стор. 1-ої)

ка в стейтовій легіслятурі, ним був покійний вже суддя та відомий діяч св. п. Марсел Вагнер.

З виборчою губернаторською кампанією виступили два промовці, Бил Бредлі, що ефективно і переконливо обстоював демократичного кандидата, теперішнього губернатора Брендана Т. Бирна, — та Космо Якаваці, який знову ж піддержував кандидатуру республіканського кандидата Реймонда Г. Бейтмана, стейтового сенатора із Соммервіллу. Запити із залі до обох промовців відносилися до різних стейтових проблем (податки, і т. д.), але також поставлено питання, чи і в якій мірі українські виборці, професійно кваліфіковані, матимуть доступ до постів в стейтовій адміністрації, в судівництві, і т. п. Оба промовці зобов'язалися передати всі домагання до відома своїх кандидатів на губернатора.

У висліді дискусії, що слідувала по відході чужих гостей, зібрані більшістю голосів піддержали кандидатуру Р. Г. Бейтмана, республіканського кандидата, що й може додати сили кандидатурі Олега Миськова. Оце й замітно, що присутні голосували не по лінії своїх партійних симпатій, але — посередньо — для підтримки українського кандидата.

В діловій частині збори вибрали тимчасовий екзекутивний комітет в складі: Вілліям Данько, Данило Марчишин, Олег Миськів, Нестор Олесницький, Дора Рак, — з дорученням підготовити проєкт статуту й інкорпорації на наступні збори, які назначено на 27 жовтня 1977 (четвер), в год. 8 веч., в виборчій квартирі О. Миськова (Ірвінгтон, Спрингфілд Аве. 1255). Зборами проводив адвокат Нестор Олесницький і Данило Марчишин, секретарювала Іванка Бульба-Олесницька.

Екзекутивний Комітет на засіданні в дні 28 вересня поділив функції так: голова — В. Данько, заст. голови — Д. Рак, секретар — О. Миськів, скарбник — Д. Марчишин, правний дорадник — Н. Олесницький, а для публічних зв'язків дібрано Михайла Бурика з Джерзі Сіті.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ЛЕКТУРА ДЛЯ ШКІЛ УКРАЇНОЗНАВСТВА

	Ціна
Чайковський, А.:	
ЗА СЕСТРОЮ	$3.00
КОЗАЦЬКА ПОМСТА	3.00
ВІДДЯЧИВСЯ	5.00
ПОБРАТИМИ	4.00
Кащенко, А.:	
КОСТЬ ГОРДІЄНКО	1.00
СЛАВНІ ПОБРАТИМИ	1.00
ЗАПОРОЗЬКА СЛАВА	3.00
Забіла, Н.: СЛОВО О ПОЛКУ ІГОРЕВІ	2.00
Котляревський, І.: ЕНЕЇДА	4.00
Грінченко, Б.:	
ОЛЕСЯ	1.00
КСЕНЯ	1.00
СОНЯШНИЙ ПРОМІНЬ	4.00
Куліш, П.: ЧОРНА РАДА	4.00
І. К.: ІСТОРІЯ УКРАЇНИ, всі три частини	3.00

Замовляти:

HOWERLA

238 E. 6th Street, New York, N.Y. 10003

ПОВНЕ ВИДАННЯ ТВОРІВ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

в 14-ти томах, полотняна оправа, (5090 сторінок друку), 70.00 дол. за комплект з поштовою оплатою. Замовляти:

Крамниця Подарунків і Книгарня

„Калина"

6720 Мічіган Авеню, Детройт, Міч. 48210

Gift Shop & Bookstore "KALYNA"

6720 Michigan Avenue, Detroit, Mich. 48210

Запас на вичерпанні.

Вийшла нова сучасна

ПЛАТІВКА

українських пісень

ІРИНИ ШИРОКОБРОДСЬКОЇ

яка виїхала з України у 1974 році до Америки.

Співає також власні пісні в стилі Софії Ротару.

Платівку можна одержати по пошті, висилаючи „моні ордер" 8.00 дол., до Канади 9.00 дол. Адреса:

I. Shirokobrodsky

3093 Brighton 4th St., No. 4 M

Brooklyn, N.Y. 11235. U.S.A.

- ДЕ КУПИТИ ПОДАРКИ НА УКРАЇНУ?
- ДЕ Є ВЕЛИКИЙ ВИБІР ТОВАРІВ?
- ДЕ Є НАЙКРАЩА ЯКІСТЬ?
- ДЕ Є ПРИСТУПНІ ЦІНИ?
- ДЕ Є ФАХОВА І СОЛІДНА ОБСЛУГА?

в УКРАЇНСЬКІЙ КРАМНИЦІ

DELTO EUROPA CORP.

Roman Iwanyckyj

136 і 146 First Avenue (Bet. 8th & 9th Sts) — New York, N.Y. 10009 Tel.: (212) 228-2266

ДЕЯКІ ТОВАРІ НА ВИПРОДАЖ ПО НИЖЧЕ ЦІН ЗАКУПУ!!!

Маємо на складі: хустки і шалики різного роду і розмірів. Светери — жіночі, мужеські і дитячі, акрилік і вовняні, спроваджувані з Німеччини. Блюзки різного роду. Спеціяльність! СВЕТЕРИ І БЛЮЗКИ З УКРАЇНСЬКИМ ВЗОРОМ. Шкіряні і найлонові куртки. Капи та дивани на стіну, імпортовані з Еспанії, Італії і інших держав. ШТАНИ І МАРИНАРКИ „ДЖІНСИ" (Jeans). Нитки ДМЦ. Панама, юта і канва. Різні взори обрусів, доріжок і серветок. Друкований матеріял на подушки і драперії. Спіднє вовняне жіноче білля, „пенти гозе" і панчохи з Німеччини. Золоті малі тризуби з ланцюжками, наліпки на авта і т. п. ВЕЛИКИЙ ВИБІР КЕРАМІКИ І ІНКРУСТОВАНИХ виробів з дерева!!!

Маленькі подарки на весіллях від молодої.

СВІЙ ДО СВОГО!!!

Просимо відвідати нову крамницю, при:

146 First Avenue (Bet. 8th & 9th Sts.)

ВАКАЦІЇ

ВАКАЦІЇ ЛІТОМ і ЗИМОЮ

5 хвилин ходу до моря, дім над рікою, чудові вигоди, нові власники.

SOUTHERN SANDS APTS

8100 Byron Avenue

Miami Beach, Fla. 33141

Власники:

МИХАЙЛО і МАРІЯ ВІНЧУР

Тел. (305) 866-3880

HELP WANTED — FEMALE

ГОСПОДИНЯ

Спання на місці, власна кімната, лазничка, TV, рекомендації. Прибирання, прання, варення. Дім в Old Westbury, L.I. 2 старші особи, 2 старших дітей. (516) 997-3595. (516) 482-0980

HELP WANTED — MALE

ПОТРІБНО СУПЕРІНТЕНДЕНТА

— handy man, до 30 родинного будинку в Бруклині, Н. Й., старший одинокий, або бездітне подружжя. (212) 768-9615

REAL ESTATE

УВАГА ДІЛОВИХ КОМЕРСАНТІВ!

27 акр землі, біля Елленвіллу, рівнина, 2 акри озеро в центрі ділянки. Добрі умови сплати, з малою готівкою. Добра для українського села а о літньої оселі. Земля є на розі Стріл Голов Ровд. 1329 ft. та Ол. Вуд Барн Рд. 825 ft.

Тел. для оглядин (914) 647-6748

Тел. для купна (212) 768-9615

Ellenville, N.Y.

MINI ESTATE

Close to town, beautiful ground, 1 steamheated year round house, 2 electric heated bongalows, swiming pool, shuffleboard, all conviniences. All for sale. Call (212) 268-3000 or (212) 793-7803

БУДИНОК на ПРОДАЖ

30-родинний будинок в Брукліні, бл. Проспект Парку, добра околиця, добрі мешканці, вигідні умови до сплати, близ. транспорту і склепів.

Тел. (212) 768-2605

Yonkers & Vicinity

КОРИСТУЙТЕСЯ ПОСЛУГАМИ УКРАЇНСЬКОЇ АГЕНЦІЇ

PRESKO REAL ESTATE

189 Roberts Avenue

Yonkers, N.Y. 10703

(914) 968-7610

COMPLETE REAL ESTATE SERVICE

Sales, renting, managing, appraisal, Income Tax, and notary public.

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ

БУДИНОК, БИЗНЕС, ЗЕМЛЮ

звертайтеся до

УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ

GEMINI REAL ESTATE CO.

98 — Second Avenue

New York, N.Y. Tel.: 477-6400

М'ЯСО і КОВБАСНІ ВИРОБИ

за німецьким виробом для смакунів.

Вироби у власній фабриці ковбас.

ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША,

яку найліпше люблять господині і цілі родини.

Зайдіть до найближчої крамниці KARL EHMER.

KARL EHMER PORK STORE

Головна крамниця:

63 35 Fresh Pond Road — Ridgewood - Brooklyn, N.Y.

Філії крамниць в Ню Йорку і поза містом.

КОЛИ ХОЧЕТЕ ВИСЛАТИ

ПОСИЛКУ-ДАРУНОК ДО СССР

ПОКОРИСТУЙТЕСЬ ПОСЛУГАМИ ШИРОКОВІДОМОЇ ВСІМ ФІРМИ

PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, INC.

(Licensed by Vneshposyltorg)

EXECUTIVE OFFICE

1776 BROADWAY NEW YORK, N.Y. 10019 Tel.: 581-6590 і 581-7729

Вислані тільки через наші відділи посилки доставляється на призначену адресу в найкоротшому часі. Достава посилок ґарантована. Належне мито оплачується тут у наших крамницях і відборець НЕ ПЛАТИТЬ НІЧОГО. При конторах фірми є склади з різними одяговими товарами, харчовими продуктами, скірами на обуву і т. п. по дуже низьких цінах.

PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, INC

За додатковими інформаціями, звертайтеся до головного бюра або до одного з наших відділів.

Відділи відчинені щоденно від 9 год. ранку до 6 вечора

По суботах і неділях від 9 ранку до 4 по пол.

НАШІ ВІДДІЛИ

BROOKLYN, N.Y. 11218 — 485 McDonald Avenue	633-0090
NEW YORK 3, N.Y. 78 Second Avenue	OR 4-1540
NEW YORK, N.Y. 10003 — 324 East 9th Street	(212) 475-7430
SOUTH RIVER, N.J. — 41 Whitehead Avenue	CL 7-6320
PHILADELPHIA 23, Pa. — 631 West Girard Avenue	PO 9-4507
ALLENTOWN, Pa. — 126 Tilghman Street	HE 5-1654
LOS ANGELES 4, Cal. — 159 So. Vermont Ave.	DU 5-6550
CHICAGO 22, Ill. — 1241 No. Ashland Avenue	HU 6-2818
CHICAGO, Ill. 60629 — 2608 West 69th Street	(312) WA 5-2787
CHICAGO, Ill. 60609 — 1855 W. 47th St	FR 6-6755
BALTIMORE, Md. 21231 — 1828 Fleet Street	DI 2-4240
DETROIT 12, Mich. — 11601 Jos. Campau Avenue	365-6780
HARTFORD 6, Conn. — 122-126 Hillside Avenue	246-2348
RAHWAY N.J — 47 E. Milton Avenue	381-8800
SYRACUSE, N.Y. 13204 — 515 Marcellus Street	475-9746
CLEVELAND 13, Ohio — 1028 Kenilworth Avenue	PR 1-0696
HAMTRAMCK, Mich. — 11339 Jos. Campau Avenue	365-6740
BUFFALO 12, N.Y. — 701 Filmore Avenue	TX 5-0700
WOODHAVEN, Queens, N.Y. — 80-14 Jamaica Avenue	296-5250
PHOENIX, Ariz. 85027 — 22047 N. Black Canyon Hwy	(602) 942-8770
SILVER SPRING, Md. — 1002 Kennebec Avenue	(301) 589-4464
MIAMI BEACH, Fla. 33139 — 1201 — 17 Street	(305) 673-8220
LAKEWOOD, N.J. 08701 — 234 Second Street	363-0494
HERKIMER, N.Y. — McKennan Rd.	(315) 363-0494

ARKA Company DEPARTMENT STORE

45 East 7th St.

Tel. GR 3-3550, New York, 10003

НИТКИ ДМЦ, матеріяли для вишивання, хустини, дуже дешево в АРЦІ.

Найкраще місце на прийняття, бенкети, ім'янини, хрестини, товариські зустрічі, поминки і на всі нагоди —

HOLIDAY INN of Somerville

US Route 22 (E. Bound)

BRIDGEWATER, N.J. 08807

- Тел. (201) 526-9500, в українській мові 201-526-1866
- Власник українець та [illegible] українським зарядом.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома [illegible] фірма

К. М. КАРДОВИЧ

CONSTANTINE M. KARDOVICH

CYPRESS HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel. (212) AP 7-2332

DISPLAY

99 LIQUOR CORP.

НАЙКРАЩІ ВИНА І ЛІКЕРИ, ІМПОРТОВАНІ І ДОМАШНІ.

ВІДКРИТО ДО ПІВНОЧІ.

ДАРОМ СКОРА ДОСТАВА.

99 1st Ave. Cor. 6th St. N.Y.C.

Call(212) 533-1190

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

FUNERAL DIRECTORS

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue

BRONX, N.Y. 10465

Tel.: 863-2475

191 Avenue "A"

NEW YORK, N.Y. 10009

Тел.: 674-3630

Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ

Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

801 Springfied Avenue

IRVINGTON, N.J.

NEWARK, N.J.

ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

ТАРЗАН, Ч. 7837. Дон подає причини

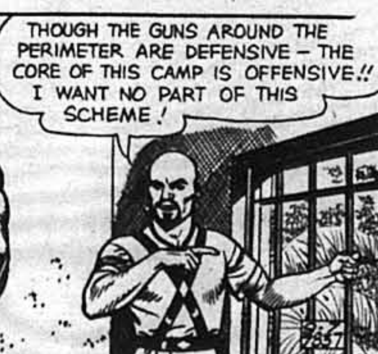
Я, Тарзане, находжуся в цій в'язниці тому, що розчарувався в багатій панні Джейд і хотів покинути її організацію!...

...Але в нашому „контракті" дуже малими літерами зазначено, що раз вступиш в члени організації, то вже нема з неї виходу!

Якщо платня така добра, Доне, то чому ти хотів покинути її?...

Хоча гармати довкола табору призначені для оборонних цілей, то в дійсності цілий табір має офензивний характер!!... Я не хочу брати участи в цій інтризі!